Ренат
ХАРИС

әбәк

«МӘГАРИФ» НӘШРИЯТЫ

Ренат ХАРИС

ӘБӘК

ШИГЫРЬЛӘР

Рәссамы
Фәридә ХӘСЬЯНОВА

КАЗАН · «МӘГАРИФ» НӘШРИЯТЫ · 2001

НӘРСӘ СӨЙЛИК?

Ак болытта — ап-ак кар,
күк болытта яңгыр бар.

Ак болытта бик суык,
җылындык чаңгы шуып.

Ә күк болыт лычма су —
йөздек тә соң ичмаса!

Тирәнгә чумган идек,
болыт төбенә тидек.

Менә басып торабыз.
Нәрсә сөйлик? Сорагыз...

КАР КОРАБ

Төсле китапка карап,
кардан ясадык кораб.
Утырттык ул корабка
кар кәҗә дә, кар ат та,
кар маэмай һәм чын әтәч,
ул кигән кызыл кәпәч;
Кар бабай белән Кар кыз!
Без нишләр идек карсыз...

КАРГА

Кар-р-р, кар-р-р,
оябызда кар бар,
йоклап булмый карда —
мин бит бала карга.
Бирегезче көрәк —
кар көрәргә кирәк!

Каркылдама, карга,
канатларың барда.
Без бит синнән аста.
Көрәк сабы кыска.
Канатларың — көрәк.
Кар көрәргә өйрәт!

ЮМАРТЛАР

Апамның зур курчагы
күзләрен йома белә.
Минем шаян маймылым,
эченә төртсәң, көлә.

Апамның телефоны —
өреп тутыра торган.
Минем автомобилем —
ачкычын бора торган.

Апам белән без дуслар,
уенчык алмашабыз.
Икебез дә без юмарт —
беркайчан талашмабыз.

БЕЗНЕҢ ӨЕБЕЗ

Безнең өебез биек,
тора ул күккә тиеп.

Минем бүлмәм бик якты,
ул кояшка бик якын.

Төнлә безгә туп-туры
керә йолдызлар нуры.

Ай да карый ялтырап.
Ай йолдыздан яктырак.

Лифт ватылган чакта,
өйгә менәбез атлап.

Саныйм хәзер хатасыз —
сигезенче катта без.

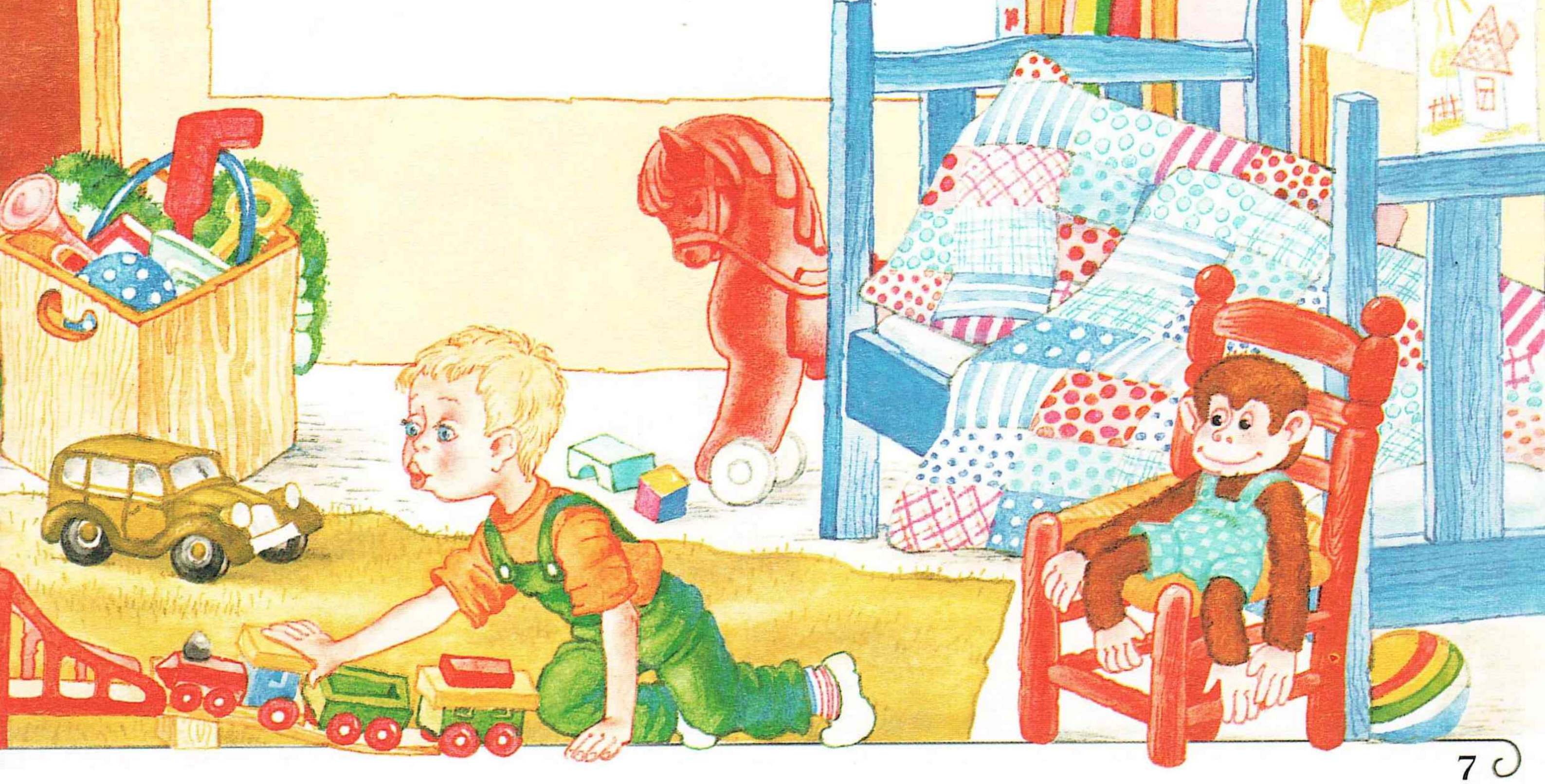

АКБАЙ

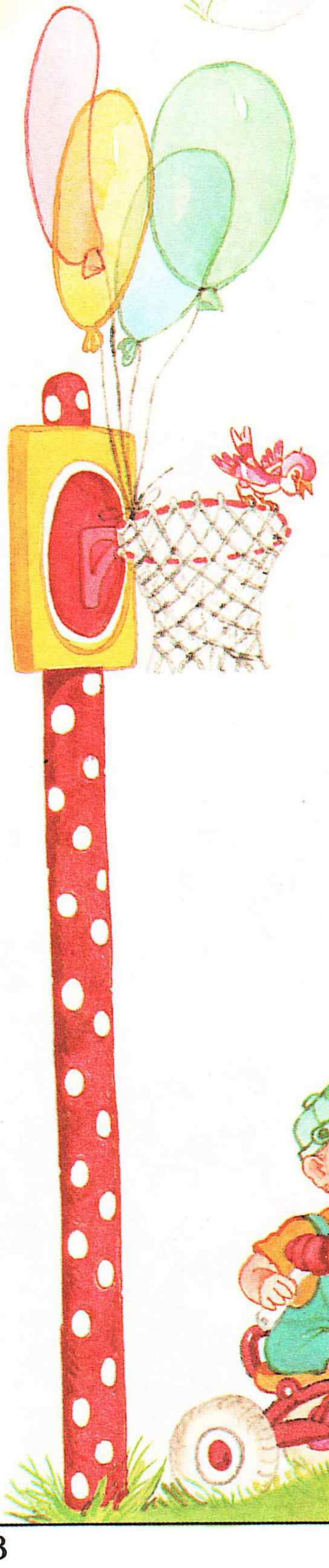

Арт аягына баскан,
биш-алты медаль аскан.
Сикереп бии Акбай.
Акбай — акыллы маэмай.

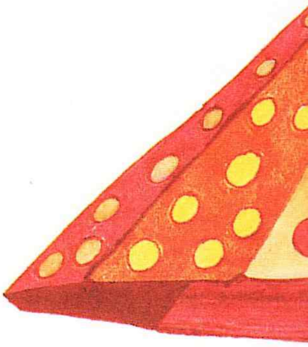

Койрыгын селкетә —
ул тәмле азык көтә.
Конфет ашамый Акбай.
Акбай — акыллы маэмай.

Биеде дә тирәмдә,
барып ятты чирәмгә.
Тузанга ятмый Акбай.
Акбай — акыллы маэмай.

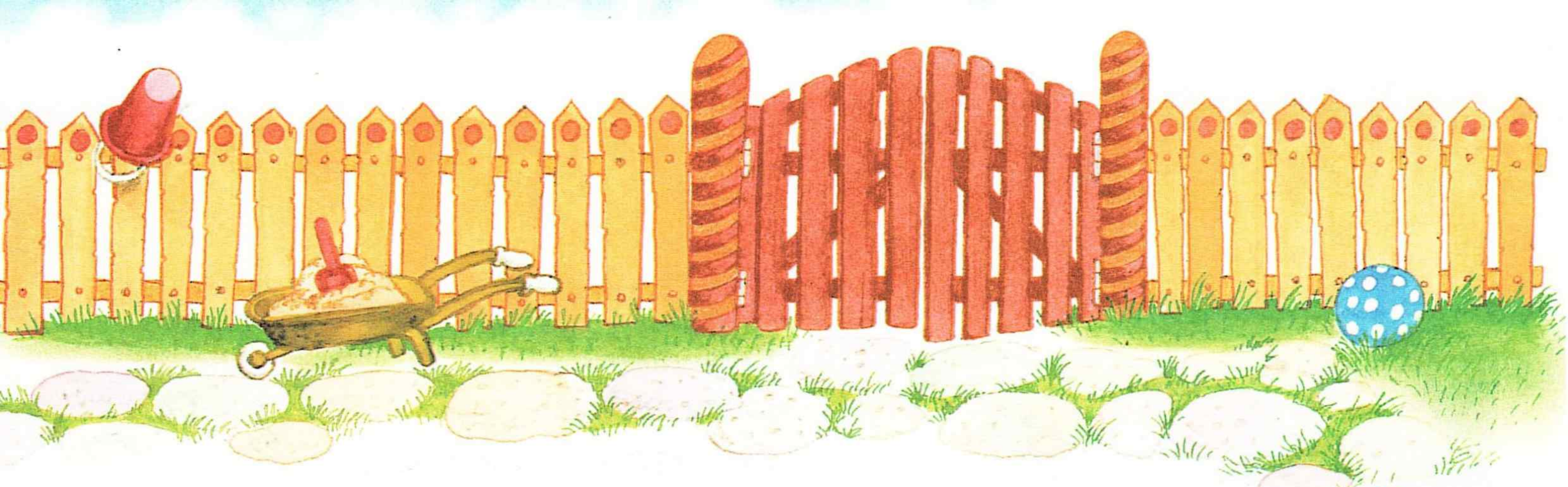

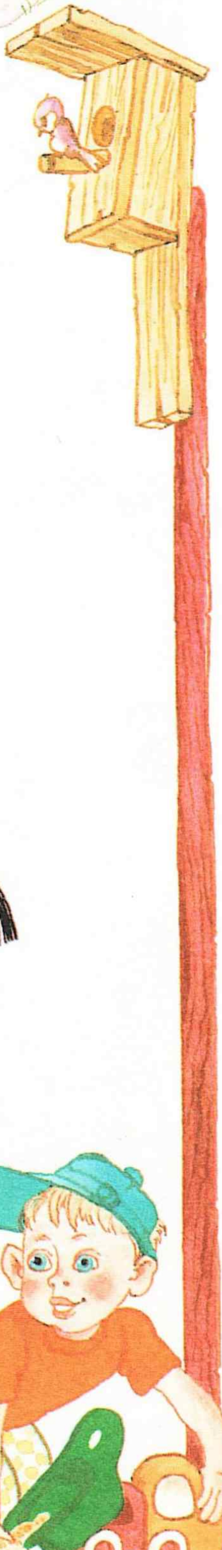

АЛТЫН КАЛА

Чиләкләп ком алабыз —
алтын кала салабыз.
Җимермибез, төзибез —
менә нинди бала без!

Бер чиләк су алабыз,
суны комга салабыз.
Су сеңде! Кая китте
безнең алтын калабыз?

2 Э-481

СӨЕНЕЧ

Сөенеч!
Сөенеч! —
песиебез хәзер өч:
зурысы — әни песи,
икесе — бәби песи.
Бәбинең берсе ап-ак,
ә берсе — кара колак.
Агына исем — Аппак,
кара колакка — Шапшак.

ПЕСИ

Песинең тәпиләре
арып йоклап китте.
Песинең койрыгы
арып йоклап китте.
Ә песинең күзләре
һаман бай-бай итми.

Песинең колаклары
арып йоклап китте.
Песинең мыеклары
арып йоклап китте.
Ә песинең күзләре
һаман бай-бай итми.

Песинең авызы да
арып йоклап китте.
Песинең борыны да
арып йоклап китте.
Күзен йомгач ук песи
үзе йоклап китте.

СУ КОЕНГАНДА

Су чәчрәттек кояшка —
булдырабыз без аны!
Болыттан да биеккә
тузгыттык су тузанын.

Су тузаны кояшта
төрле төскә төренә,
ә аннары әйләнә
салават күперенә.

Салават күпереннән
тамды төсле тамчылар...
Алар тамган урында
чәчәкләр үсеп чыгар.

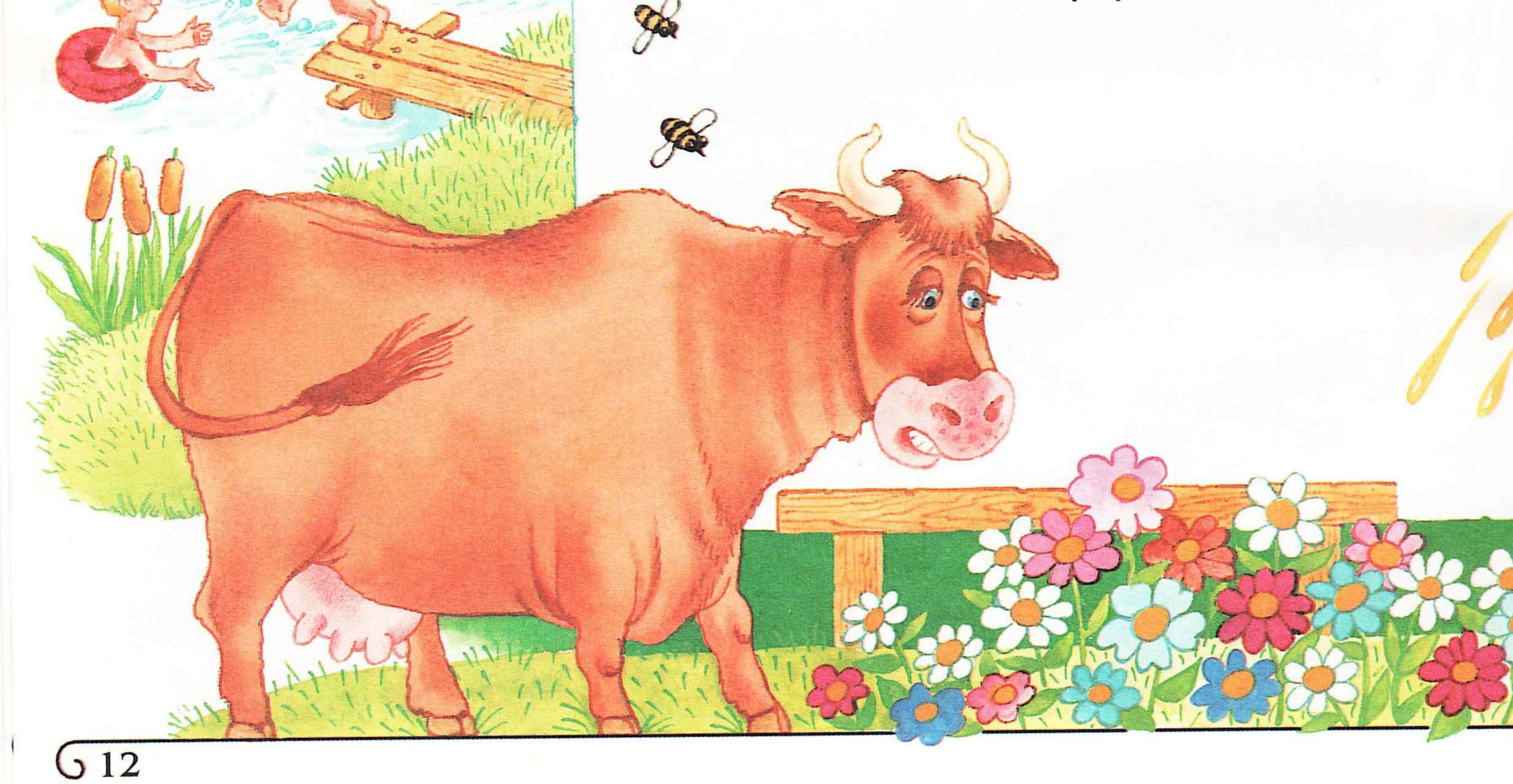

ТӨСЛЕ РӘСЕМ

Төсле рәсем ясарга
Мәдинә бик ярата:
ясый гөлгә карап та,
ясый күлгә карап та,
чуер ташка карап та,
һәм кояшка карап та...
Һич уйламастан, ялгыш
килеп чыга көнбагыш!

ӘБӘК

Мин кәҗәдән җитез —
йөгерәмен бик тиз.

Аны куып тоттым,
«әбәк!» диеп суктым.

Җиттем аяк белән,
суктым таяк белән.

Акайтты ул күзен,
тырпайтты мөгезен,

сакалын селекте,
мине куып китте.

Кәҗә, кәҗә, тукта,
сөзмә мине юкка,

уйныйк әйбәт кенә!
Бу бит «ӘБӘК» кенә...

АРБА

— Арбаның моторы кая?
— Әнә болында йөри.
— Шәһәр малае дигәч тә,
сөйләшмә инде юри.
Болында кызыл ат кына
йөри койрыгын болгап.
— Ә мин сиңа чынлап әйтәм:
арбаның моторы — ат!

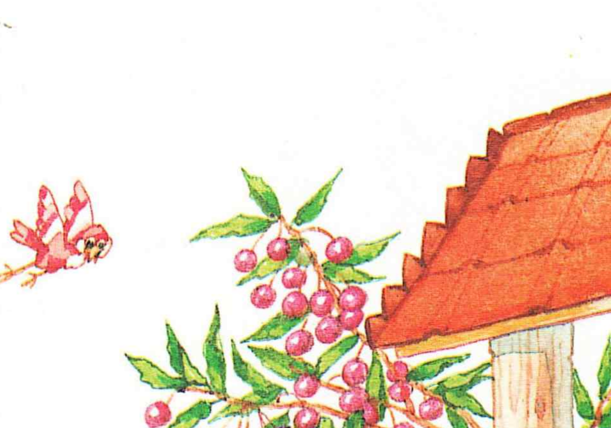

КҮБӘЛӘК КУНАК ҖЫЯ

Аллы-гөлле күбәләк
Чәчәктән табын корган,
кемне чакырыйм, диеп,
уйга батып утыра:

чикерткә каты чырлый,
энә карагы — урлый,
чебен тирескә куна —
бик әшәке ул шуңа;
озынборын, кигәвен
сиздерми кан имгәнен;
шөпшә һәм төклетура
йөдәтәләр бал сорап...

Аптырашта күбәләк...
Киңәш бирик бергәләп!

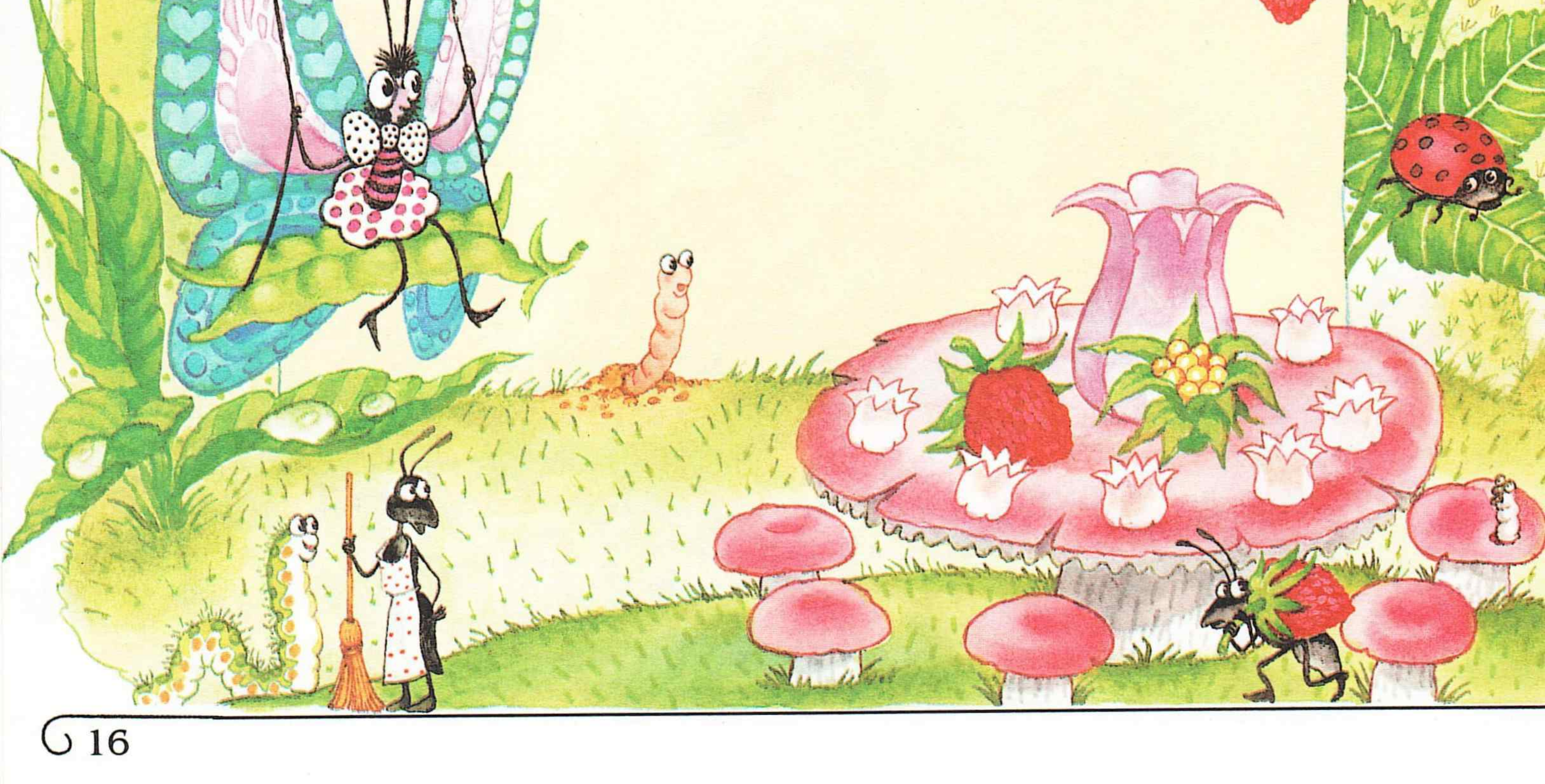

БЕЛӘ

Бака баласы йөзә белә.
Кәҗә бәтие сөзә белә.
Үрмәкүч ефәк
келәмнәр тукый,
тукран черегән
агачны чукый.
Ә безнең Кәрим
нәрсәләр белә?

Ул, чәп-чәп итеп,
йөзә дә белә,
ми-ки-ки диеп,
сөзә дә белә,
тук-тук-тук итеп,
тукый да белә,
шушы шигырьне
укый да белә.

КУРЫКМЫЙМ

Урманда матур алан.
Төнгә урманда калам —
зур гына шалаш корам,
шунда кереп утырам.
Тиздән, кояш баюга,
килеп җитәр аюлар.
Шалашымны күрергә
килеп җитәр бүреләр.
Кабан килеп ышкыныр,
ә пошилар пошкырыр,
ябалак чукыр аны —
мин бер дә курыкмамын.
Ә син, әти, сынап тор —
ау мылтыгыңны тотып,
шалаш башында утыр.

КУЯН

Колакларың озын булса,
һәрчак уяу торырсың.

Аякларың җитез булса,
төлкедән котылырсың.

Ак туныңны чиста тотсаң,
купшы куян булырсың.

Безнең сүзләрне тыңласаң,
әйбәт куян булырсың.

Эчтәлек

Нәрсә сөйлик? 3
Кар кораб 4
Карга 5
Юмартлар 6
Безнең өебез 7
Акбай 8
Алтын кала 9
Сөенеч 10
Песи 11
Су коенганда 12
Төсле рәсем 13
Әбәк 14
Арба 15
Күбәләк кунак җыя 16
Белә 17
Курыкмыйм 18
Куян 19

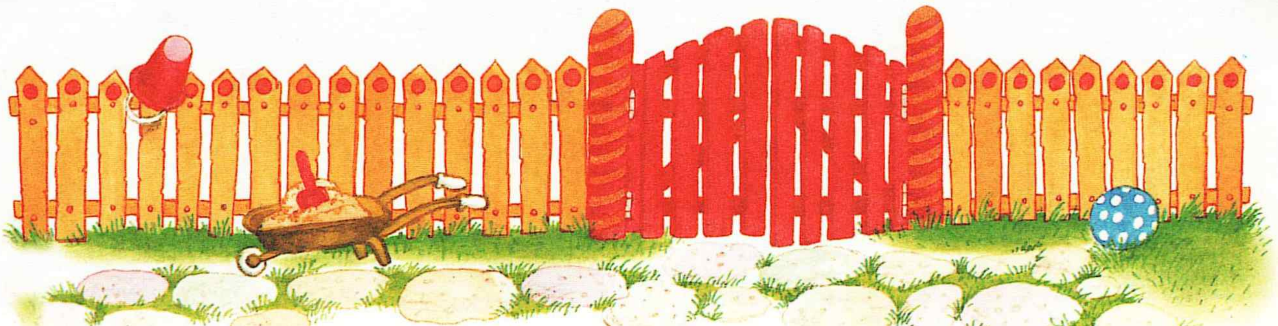

Издается по Федеральной программе книгоиздания России

Литературно-художественное издание

Для детей дошкольного возраста

Ренат Харис

(Харисов Ренат Магсумович)

ПЯТНАШКИ

Стихи для детей

(на татарском языке)

Редакторы *Л. Ә. Гыйззәтуллина*
Бизәлеш редакторы *Л.С. Золондинова*
Техник редакторы *Л.И. Фокейчева*
Корректоры *Р.Ә. Фәйзуллина*

Нәшриятка 183 нче номерлы лицензия 1997 елның 7 апрелендә бирелгән.
Басма табагы 2,5. Нәшер-хисап табагы 4,02. Тиражы 2 000 д. Заказ Э-481.

«Мәгариф» нәшрияты. 420111. Казан, Бауман урамы, 19.
Издательство «Магариф». 420111. Казань, ул. Баумана, 19.

«Идел-Пресс» полиграфия-нәшрият комплексы.
420066. Казан, Декабристлар урамы, 2.

ББК 84 (2Рос=Тат)6
Х72

ISBN 5-7761-0951-5

© «Мәгариф» нәшрияты, 2001